

Λίαν. 1. 3' 50 - βλίσση - 338/194.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΤΡΑΤΟΥ

ΑΠΟΜΑΧΟΣ,

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Γ'. (ΑΘΗΝΗΣΙ, 15' Απριλίου 1860.) ΑΡΙΘ. 10.

Τὰ περὶ τοῦ Στρατοπέδου.

Τέλος πάντων καὶ τὸ πρὸ πολλοῦ προωρισμένον στρατόπε-
δον ἀσκήσεως συνεκροτήθη. Καὶ τὰ μὲν συνιστῶντα αὐτὸ σώ-
ματα εἰσὶ τὰ ἑξῆς: 10 λόχοι τοῦ πεζικοῦ, ἤτοι 2 λόχοι τοῦ
Α'. πεζ. συντάγματος, 3 τοῦ Β'. συντάγματος, 2 τοῦ Γ'.
συντάγματος, καὶ 1 λόχος ἐξ ἑκάστου τάγματος τῶν ἀκρο-
βολιστῶν, δύο οὐλαμοὶ τοῦ πυροβολικοῦ, εἰς πεδινὸς καὶ εἰς
ὄρεινός, μία ἔλη τοῦ ἵππικοῦ, εἰς οὐλαμὸς τῶν πυροσβεστῶν
καὶ δύο ἐνωμοτίαι τῆς χωροφυλακῆς, μία ἔφιππος καὶ μία πε-
ζή. Τὸ δὲ προσωπικὸν αὐτοῦ σύγκειται ἀρχηγὸς τοῦ στρατοπέ-
δου, ὁ διοικητὴς τῆς στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων συν-
ταγματάρχης κύριος Γεώργιος Καρατζᾶς, ὑπασπιστὴς αὐτοῦ ὁ
ὑπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Κ. Ἀγάθων Βουγιούκας, καθήκοντα
ἀρχηγοῦ τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν ἐκπληροῦ ὑπολοχαγὸς τῶν γε-
νικῶν ἐπιτελῶν κύριος Βλάσης Βαλτινός, ὁ διοικηταὶ τῶν δύο
σχηματισθέντων ταγμάτων ἀσκήσεως διορίσθησαν, ὁ διοικη-
τῆς τοῦ Α'. τάγματος τῶν Ἀκροβολιστῶν Κ. Ἰωάννης Πα-
σχάλης, καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ Β'. τάγματος τῶν ἀκροβολιστῶν
Κ. Μιχαὴλ Τολμίδης, καθήκοντα ἐπιμελητοῦ τοῦ στρατοπέ-
δου ἐκπληροῦ ὁ ἐπικαταλυματικὸς κύριος Γεώργιος Μοσχόπου-
λος, βοηθούμενος ὑπὸ δύο λογιστῶν, δύο ἱερεῖς στρατοῦ ἐκ-

πληρῶν τὰ θρησκευτικὰ καθήκοντα, εἰς δὲ ἰατρὸς καὶ εἰς δόκιμος τὰ τῆς ὑγείας.

Συναθροισθέντων ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἀπάντων τῶν σωματῶν τούτων, τῇ 9, τ. π. περὶ τὴν 10 ὥραν Π. Μ. παρήλασαν ἐνώπιον τῶν Ἀνακτόρων, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὸν προσδιωρισμένον τόπον τῆς στρατοπεδεύσεως. Ὁ τόπος οὗτος κεῖται εἰς τὸ πεδῖον τῶν Ἀχαρνῶν, δύο περίπου στάδια ἐντεῦθεν τοῦ χωρίου Ἡρακλείου, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν ἀπὸ Πατήσια εἰς Τατάϊ (α)· εἶναι δὲ ἀνώμαλος καὶ χέρσος γῆ, περίξ τῆς ὁποίας ὑπάρχουν ὀμαλοὶ λόφοι, ὥστε τὸ στρατόπεδον συνεστήθη ἐντὸς μιᾶς λεκάνης, παρὰ τὴν ὁποίαν ῥέει εἰς ῥύαξ, ἔχων πόσιμον ὕδωρ· ἀπέχει δὲ τῆς πρωτευούσης μίαν περίπου ὥραν.

Ἡ στρατοπέδευσις τῶν διαφόρων ὄπλων ἐγένετο ἐπὶ μιᾶς γραμμῆς, ἐχούσης μέτωπον πρὸς Ἀνατολὰς, καὶ σχεδὸν παραλλήλου μὲ τὴν πρὸς τὸ ἄκρον τοῦ στρατοπέδου ἄγουσαν πρὸς τὰ Πατήσια ὁδόν. Καὶ τὸ μὲν δεξιὸν κατέλαβον οἱ δέκα λόχοι τοῦ πεζικοῦ, ὅπισθεν δὲ αὐτῶν, δεξιόθεν, οἱ πυροσθέσαι, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ χωροφύλακες· μετὰ τὸ πεζικὸν ἐστρατοπέδευσε τὸ πυροβολικόν, καὶ μετὰ τοῦτο τὸ ἰππικόν.

Ἄπαντα τὰ σώματα ταῦτα κατεσκήνωσαν ἐπὶ τοῦ βάρθους τοῦ στρατοπέδου, κατὰ τὸ 3 τμήμα ἀρ. 39 τοῦ γαλλικοῦ κανονισμοῦ εἰς τὰς ἐκστρατείας. Αἱ σκηναὶ εἰσὶ δύο εἰδῶν, γαλλικαὶ, ἐσχάτως ἀποσταλεῖται ἐκ Γαλλίας καὶ ἔχουσαι σχῆμα ἐπίμηκες, καὶ ἀγγλικαὶ, ἔχουσαι σχῆμα κώνου· ἐκάστη δὲ περιλαμβάνει 16 ἄνδρας.

Ἀπέναντι τοῦ στρατοπέδου, εἰς διακοσίωμ περίπου μέτρον ἀπόστασιν, συνεστήθη κινητὸς ναὸς· περίξ δὲ καὶ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐγκαθιδρύθησαν αἱ ὑπὸ τοῦ κανονισμένου τῆς ἐκστρατείας προβλεπομένην φυλακαὶ, σκοποὶ καὶ προόπται.

(α) Ἰδε χάρτην τοῦ πεδίου Ἀχαρνῶν ἐν τῷ 3 φυλλαδίῳ τοῦ φύλλου τούτου.

Τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ, τῆς 10 Ἀπριλίου, ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς, ἐνδεδυμένος στολὴν στρατηγοῦ τοῦ πεζικοῦ, μετὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος τῆς Βασιλίσσης, συνοδευμένοι ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῆς ἀκολουθίας τῆς Αὐλῆς, ἀπῆλθον ἀπὸ πρωΐας εἰς τὸ στρατόπεδον, ἔνθα τὰ στρατεύματα ἦσαν ἐσχηματισμένα εἰς σχῆμα Π περίξ τῆς κινητῆς ἐκκλησίας, εἰς ἣν, μετὰ τὴν ἐγκαινίαν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου, ἐψάλη ἡ θεία λειτουργία, εἰς ἣν παρευρέθησαν καὶ αἱ Α. Μεγαλειότητες.

Ἐπειτα ὁ στρατὸς, σχηματισθεὶς κατ' οὐλαμοὺς εἰς ἀρχίαν φάλαγγα, παρήλασεν ἐνώπιον τῶν Α. Μεγαλειότητων, μετὰ δὲ τοῦτο κατέλαβε τὰς ἐν στρατοπέδῳ θέσεις τοῦ ἀόπλου, καὶ παρετάχθη ἐνώπιον τῶν σκηνῶν. Ἡ δ' Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τότε διῆλθεν ὅλον τὸ στρατόπεδον πεζὸς, ὅπως περιχαρῆς διὰ τὸ ἔργον τοῦτο. Μετὰ ταῦτα αἱ Α. Μεγαλειότητες, ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ἡ βασιλικὴ συνοδία, ὁ διοικητὴς τοῦ στρατοπέδου καὶ οἱ διοικηταὶ τῶν δύο πεζικῶν ταγμάτων τοῦ στρατοπέδου εἰσῆλθον εἰς τὸ ἐστιατόριον τῶν ἀξιωματικῶν, ὅπερ κεῖται πλησίον τῆς σκηνῆς τοῦ διοικητοῦ τοῦ στρατοπέδου, ἔνθα ἦτο μεγαλοπρεπὲς πρόγευμα ἡτοιμασμένον ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, καὶ συνέφαγον. Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν προσέπιεν εἰς τὴν τράπεζαν εἰς ὑγείαν τῶν Α. Μεγαλειότητων, ὁ δὲ Βασιλεὺς προσέπιεν εἰς ὑγείαν τοῦ στρατοῦ. Αἱ προπόσεις αὗται συνωδεδύθησαν μετὰ ζητωκραυγῶν τῶν στρατιωτῶν.

Μετὰ δὲ ταῦτα πάντα, ἀναχωρησάντων τῶν Α. Μεγαλειότητων, ἄπαντες οἱ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ΚΚ. ἀξιωματικοὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἐστιατόριον καὶ συνέφαγον, διαμείναντος ἐκεῖ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ὅστις μὲ τὴν συνήθη εὐγλωττίαν του ὁμίλησε πατριωτικώτατον λόγον εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, περιστῶν τὸν σκοπὸν τοῦ συστηθέντος στρατοπέδου καὶ τὰ ὡς ἐκ τούτου ὠφελήματα εἰς τὸ μεγαλεῖον

τῆς Πατρίδος. Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, κυρίου Δημητρίου Βότζαρη, ἐνέπλησαν χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως πάντας μέχρι ἐνθουσιασμοῦ.

Καὶ ταῦτα περὶ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ στρατοπέδου τούτου, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς Βασιλείας κατὰ πρῶτον ἤδη συγκροτεῖται. Εἶθε δὲ τὸ μικρὸν τοῦτο πολεμικὸν ἀπεικόνισμα νὰ γένη ὁ πρόδρομος τῆς ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρεῶς δόξης τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ πρὸς τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου.

Ἐδύνατο δὲ τις νὰ ἐπιφέρει παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τὸ βέλτιον τοῦ τοιοῦτου ἔργου· ἀλλὰ σκεπτόμενος ὅτι τὸ τοιοῦτον κατὰ πρῶτον ἐγένετο, τὰς ἀπείρους δυσχερείας, ἃς ἀναποφεύκτως ἀπῆντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως παντὸς ἀναγκαίου μέσου, καὶ τὴν μικρὰν πείραν, ἣν ἀπαντες ἔχομεν περὶ τοιοῦτων στρατιωτικῶν ἔργων, ὀφείλει νὰ δοξάζῃ τὸν πνύγαθον θεὸν ὅτι ἠξιώθη καὶ ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς τοιοῦτου λυσιτελοῦς στρατιωτικοῦ ἔργου. Ἐπὶ τέλους λέγομεν ὅτι, πεποιθότες εἰς τὰ φῶτα καὶ εἰς τὴν ἐν πολέμῳ τοῦ ἀγῶνός μας πείραν τοῦ διοικητοῦ τοῦ στρατοπέδου κυρίου συνταγματάρχου Γεωργίου Καρατζᾶ, ἐλπίζομεν ὅτι θέλει καταβάλλει ὅλην τὴν συνήθη δραστηριότητα καὶ ἐπιμέλειαν αὐτοῦ ἵνα ἐξασκήσῃ τὸν μικρὸν τούτον στρατὸν μας εἰς τὰ ἀληθῆ καὶ πραγματικὰ ἔργα τοῦ πολέμου, ἐφαρμόζων κατὰ γράμμα τὸν γαλλικὸν κανονισμὸν τῆς ἐκστρατείας ἐγγένει εἰς ὅλας τὰς ἐν ἐκστρατεία ὑπηρεσίας τοῦ στρατοῦ, ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοπέδου, τὴν στρατοπέδευσιν καὶ τοὺς καταλισμοὺς, τὰς κατοπτεύσεις, τὰς παραπομπὰς, τὰς πορείας, καὶ τὴν ἐξικόνισιν τῶν μαχῶν ἐπὶ ὑποθετιμένου ἐχθροῦ· ἐπὶ τῶν ὁποίων αἱ διδασκτικαὶ ὁδηγίαι τοῦ ἀρχηγοῦ τούτου, κινουομένου ἐκάστοτε εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ στρατοπέδου, θέλουσι διδάξει δεόντως τοὺς κυρίους ἀξιωματικούς καὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ἵνα ἐξοικειωθῶσι μὲ τὴν ἐκστρατεία ὑπηρεσίαν ἐκάστου αὐτῶν.

Υ Π Ο Μ Ν Η Μ Α

ΠΕΡΙ ΤΩΝ

ΡΑΒΔΩΤΩΝ ΠΥΡΟΒΟΛΩΝ ΟΠΛΩΝ

ὑπο Μ. ΘΙΒΟΥ, ἀντισυνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ

ὑ π ὀ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΚΟΝΤΟΥΜΑ.

ὑπολοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ.

(Σελίχια, ὄρα φυλλάδιον Ε')

Τὸ ζήτημα τῶν ἐπιμήκειων βλημάτων καὶ τῆς καρβίνας, ἦτον εἰς λαμπάνουσαν κατάστασιν εἰς τὸ πυροβολικόν. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι εἰς τὸ Μέρτζ, κατὰ τὸ 1819, εἰς συζήτησιν τινα μεταξὺ συναδέλφων ὑπεστήριζον, ὡς ἀρχὴν, ὅτι τὸ βέλος ἦτον ὁ τόπος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔπρεπε νὰ προστρέξωσι διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν στρατιωτικῶν βλημάτων. Τινὲς ἐξ αὐτῶν μὲ παρέπεμψαν εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ Ῥωμαίους, ἀλλὰ πλείστοι ἦσαν τῆς γνώμης μου. Πολλάκις ἔφερον τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰς τὰς διαφόρους παραδόσεις μου, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν 1ην ἐκδοσίν μου, περὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ πυροβολικοῦ, δημοσιευθεῖσαν τῷ 1837, ὑποσηρίζω τὴν ἀρχὴν ταύτην, τότε νέαν, φανείσαν ὡς αἴρεσιν, πρὸς τινὰς τῶν συναδέλφων μου.

Ἐδυνάμην ν' ἀναφέρω γεγονότα τινα ἵνα καταδείξω ὅτι τὸ πυροβολικὸν ἔλαβε μέρος πολὺ μεγαλύτερον παρ' ὅ,τι κοινῶς δὲν πιστεύουν εἰς τὰς ἐσχάτως εἰσυχθείσας τροποποιήσεις ὡς πρὸς τὸ σύστημα τῶν ὄπλων μας, καὶ τοῦτο σεβόμενος τὰς κεκτημένας φήμας, δικαίως ἀντικούσας.

Ἡ παραγωγή τῶν ἰδεῶν μας εἶναι πρᾶγμα τόσον παράξνον, ὥστε εἶναι δυσκολώτατον εἰς ἀνθρώπον χαρακτηῖρος εὐθέως καὶ ἀκραιῶν νὰ εἴπῃ : « Ἡ ἰδέα αὕτη ἀνήκει εἰς ἐμέ. » Πολ.

λάκεις ἢ ὕλη ὠφελίμου τινὸς ἀνακαλύψεως ἐχορηγεῖτο πρὸ ἄλλων. Ἄλλ' ἡ ἀξία τῆς ἐφαρμογῆς ἀνήκει εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἐγνώρισε νὰ ὠφελήθῃ ἐκ τῶν μέσων τὰ ὁποῖα ἡ τύχη ἢ αἱ περιστάσεις τῷ ἐχορήγησαν.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, νομίζω ὅτι εἰναιάδύνατον νὰ παραγνωρίσωμεν ὅτι ὁ κύριος Δελβίγν ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ὑποκινήσας ὄλας τὰς βελτιώσεις, αἵτινες εἰσῆχθησαν διαδοχικῶς εἰς τὰ φορητὰ πυροβόλα ὄπλα, καὶ ἀκολούθως εἰς τὸ πυροβολικὸν ὄλων τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Θέλω ἀποπερατώσει τὴν ἐκθεσιν ταύτην διὰ μιᾶς παρατηρήσεως ἣτις δὲν μοι φαίνεται ἀνευ ὠφελήματος.

Γενικῶς εἶναι παραδεδομένον ὅτι ὄλα τὰ εἰς τὸν πόλεμον μεταχειριζόμενα βλήματα πρέπει νὰ παρουσιάζωσι τὸν μεγαλύτερον δυνατὸν βαθμὸν ἀπλότητος. Ἐρχομαι νὰ ἐξετάσω ἂν ἡ ἀρχὴ αὕτη δὲν ὑπέφερε μεταβολὰς τινὰς εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν εὐρίσκόμεθα (Ἰούνιος τοῦ 1859).

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ τριβοκαύματα, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται ἤδη ἵνα νὰ μεταδίδωσι τὸ πῦρ εἰς τὰ πυροβόλα, εἶναι ἐφεύρεςσις λίαν πολύπλοκος, ἣτις ἀπαιτεῖ τὴν χρῆσιν πολυαριθμῶν μηχανῶν καὶ ἣτις διέρχεται ὀγδοήκοντα διαφόρους χεῖρας πρὶν ἀποπερατωθῆ. Τὰ καψύλλια, χρησιμεύοντα εἰς τὴν πυροδότησιν τῶν φορητῶν πυροβόλων ὄπλων, ὑπάγονται εἰς τὴν αὐτὴν παρατήρησιν. Οὐδεὶς μολαταῦτα σκέπτεται νὰ ἐπικρίνῃ τὰς ἀλλαγὰς ταύτας, ἂν καὶ τὰ πυροτεχνήματα ταῦτα εἰσὶ σημασίας ὄλως δευτερευούσης, σχετικῶς πρὸς τὰ βλήματα, τὰ ὁποῖα ἀπαρτίζουσι ἀναντιρρήτως τὸ κυρίως ἀντικείμενον τὸ ἐνεργοῦν ἐπὶ τῆς ριπῆς.

Μὲ τοιαῦτα ἀποτελέσματα θέλων τις νὰ ἐξακολουθῆ νὰ κατασκευάζῃ βλήματα, ὡς τὰ πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν, θέλει εἶσθαι λίαν δυσάρεστον. Ἡ παραδοχὴ τῶν ἐπιμήκων βλημάτων ἐπῆλθε καὶ μᾶς ἠνάγκασε νὰ ἐξέλθωμεν τῆς πολυχρονίου ἐξεως, ἀλλὰ πρέπει, ἀκολουθοῦντες τὴν νέαν ταύτην ὁδόν, ν' ἀκόλου-

θῶμεν εἰσέτι τὴν παλαιὰν ἀρχὴν; δὲν τὸ πιστεύω.

Ὅταν ἡ ὑπεροχὴ τοῦ ὀπλισμοῦ στηρίζεται ἐπὶ τῆς τελειοποιήσεως τοῦ σχήματος τῶν σφαιρῶν ἢ τῆς μᾶλλον ἢ ἦττον καταλλήλου τοποθετήσεως τοῦ σκοποδείκτου, ἡ ὑπεροχὴ αὕτη δὲν ἤθελον εἶσθαι εἰμὴ λίαν πρόσκαιρος, καὶ πᾶραυτα ἤθελον ἐξαφανισθῆ· διότι σήμερον οἱ νέοι στρατοὶ ἔχουσι μεθ' ἐαυτῶν πᾶν ὅ,τι χρειάζεται, εἴτε διὰ τὴν κατασκευὴν σφαιροτύπων, εἴτε διὰ τὴν ἀπομίμησιν διαθέσεως οἰκισθήποτε τοῦ σκοποδείκτου.

Ἐντεῦθεν νομίζω δύνανται νὰ θέσωσιν ὡς βᾶσιν, ἐναντίον τῶν νέων ἐπικρατουσῶν ἰδεῶν·

Ὅτι, ἐὰν ἐπιστηρίζωσι τὴν ὑπεροχὴν ταύτην, ἐν μέρει τοῦλάχιστον, ἐπὶ τῆς χρήσεως νέων ὄπλων ἢ νέων βλημάτων, ἡ ὑπεροχὴ αὕτη ἔσεται ἐπὶ τοσοῦτον βεβαιότερα, ὅσον τὰ ἐν λόγῳ ὄπλα ἢ βλήματα ἤθελον εἶθαι μᾶλλον πολυσύνθετα καὶ δυσκολωτέρας κατασκευῆς, ἀπαιτοῦντα τὴν χρῆσιν πολλῶν μηχανῶν, ὁποῖας ἤθελον εἶσθαι ἀδύνατον ν' αὐτοσχεδιάζωμεν κατὰ τὴν διάρκειαν ἐκστρατείας τινός. Μ' ὄλα ταῦτα προσθέτω ὅτι μετὰ τῶν τελείων τούτων μέσων πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν ἀπλούστερα, προσωρισμένα ν' ἀναπληρώσωσι τὰ πρῶτα ἐν ἐκστρατείᾳ.

Πρὶν ἢ ἐπιληφθῶμεν τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα τὸ παρὸν ὑπόμνημα ἔχει ὡς ἀντικείμενον, θέλω διαλάβει ὀλίγα τινὰ ἐπὶ τῶν ραβδωτῶν ὄπλων, καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κατασκευῆς των καὶ τῆς κινήσεως τῶν βλημάτων αὐτῶν.

1.—Περὶ τῶν Ῥαβδώσεων.

Ἡ συνήθης ἑλιξ, ὡς εἶναι γνωστὸν, εἶναι μία καμπύλη χαρᾶμένη ἐφ' ἐνὸς κυλίνδρου, οὕτως ὥστε νὰ κάμῃ πάντοτε τὴν αὐτὴν γωνίαν μετὰ τὰς γεννητρίας αὐτοῦ. Ἡ ἀνάπτυξις μιᾶς ἑλικος εἶναι τρίγωνον ὀρθογώνιον $ABΓ$ (Σχ. 1), τοῦ ὁποίου ἡ βᾶσις AB εἶναι ἡ περιφέρεια τοῦ κυλίνδρου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ χραχθῆ ἡ ἑλιξ καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ὕψος εἶναι, ὅπου ἡ καμπύλη

συναπαντᾷ τὴν γεννήτριαν, ἐκ τῆς ὁποίας αὐτὴ ἤρχισε (Σχ. 2.) ἐὰν περιτυλίσσωμεν τὸ τρίγωνον ΑΒΓ ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου οὕτως, ὥς τὸ ὕψος ΑΓ νὰ συμπέσῃ μὲ μίαν ἀπὸ τὰς γεννητριάς αὐτοῦ, ἢ ὑποτεινούσα ΒΓ' χαράττει μίαν ἔλικα ἐπὶ τῆς κυλινδρικής ἐπιφανείας.

Τὸ ὕψος ΑΓ καλεῖται βῆμα τῆς ἔλικος· θέλομεν εἰδᾶν ὅτι γενικῶς τὰ ὄπλα ἐπειδὴ εἰσι βραχύτερα ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς ἔλικος, αἱ κάνναι δὲν ἐμπεριέχουν εἰμὴ μέρος τῆς καμπύλης ταύτης, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα ἐπὶ τοῦ βλήματος μένει πάντοτε τὸ αὐτό.

Ἄπαξ τοῦ βήματος γνωστοῦ ὄντος, οἱ ταχύτητες τῆς περιστροφῆς καὶ τῆς μετατακτικῆς κινήσεως εἶναι μεταξὺ των εἰς λόγον ἀμετάβλητον.

Τῷ ὄντι, ἔστω Γ ἡ ἀρχικὴ ταχύτης τοῦ κινητοῦ, Η τὸ ὕψος τοῦ βήματος τῆς ἔλικος, Χ ὁ ἀριθμὸς τῶν στροφῶν τὰς ὁποίας κάμνει ἡ σφαῖρα εἰς ἓν δευτερόλεπτον ἐξερχομένη τῆς κάννης, θέλομεν ἔχει,

$$\begin{array}{l} 1 \text{ στροφή} \quad \text{H} \\ \text{-----} \\ \times \text{ στροφᾶς} \quad \text{T} \\ \text{ἐξ οὗ} \\ \text{T} \\ \times \text{----- στροφᾶς.} \\ \text{H} \end{array}$$

Ἀλλὰ τῆς στροφῆς τοῦ βλήματος οὔσης ἴσης τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ, παριστάνοντες τὴν διάμετρον αὐτοῦ διὰ Δ, θέλομεν ἔχει πΔ τὸ μῆκος τῆς περιφερείας τοῦ βλήματος, ἤτοι μίαν στροφὴν καὶ,

$$\begin{array}{l} \pi|\Delta \\ \text{-----} \\ \tau \end{array}$$

Τὴν περιστροφικὴν ταχύτητα τοῦ κινητοῦ, καὶ διὰ λόγον ταχύτητων τῆς μετατακτικῆς κινήσεως καὶ τῆς περιστροφῆς

$$\begin{array}{l} \text{T} \quad \text{H} \\ \text{-----} \\ \tau \quad \pi\Delta \end{array}$$

Ἡ κλίσις τῶν ραβδώσεων πρέπει νὰ ᾔνηι εἰς λόγον μὲ τὴν γέμισιν τοῦ ὄπλου· ἐὰν ἡ κλίσις ᾔτον ἀρκετὰ δυνατὴ, τὸ βλήμα ἤθελε διέλθει τὴν κάνναν ὡς εἶδος σύρτου, ἀφίνον ἐν μέρος τῆς ὕλης τοῦ ἐντὸς τῶν ραβδώσεων καὶ μὴ ἀποκοτῶν τὴν περιστροφικὴν κίνησιν.

Διὰ νὰ δώσωμεν ἐν πηράδειγμα τῆς περιστροφικῆς ταχύτητος, τὴν ὁποίαν αἱ σφαῖραι ἀποκτῶσιν εἰς τὰ ραβδωτὰ ὄπλα, λαμβάνομεν τὸ πιστόλιον τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ ἰππικοῦ. Εἰς τὸ ὄπλον τοῦτο ἡ ταχύτης τοῦ σφαιρικοῦ βλήματος εἶναι ἀπὸ 100 ἕως 120 μ., τὸ βῆμα τῆς ἔλικος εἶναι ο, μ 54, ὥστε ἔχομεν

$$\begin{array}{l} 120 \\ \times \text{ στροφᾶι} = \text{-----} = 222 \text{ στροφᾶι εἰς ἓν δευτερόλεπτον.} \\ 0,54 \end{array}$$

Εἰς τὴν κανονισμένην ταύτην κίνησιν τὸ ὄπλον τοῦτο χρεωστεῖ τὴν ἐντελῆ ἀκρίβειαν τοῦ βλήματος.

Μὲ γέμισιν πολὺ δυνατοτέραν, ἡ σφαῖρα δὲν ἤθελεν ὑπάγει τόσον ἀκριβῶς, θὰ διέτρεχε μάλιστα τὴν κάνναν χωρὶς νὰ περιστραφῇ.

Ἐὰν ἐξοχαὶ τοῦ βλήματος εἶχον ἀρκετὴν στερεότητα, ὥς νὰ μὴ λαμβάνῃ χώρον τὸ τοιοῦτον, τὸ κινητὸν ἤθελε δοκιμάσει τοιαύτην ἀντίστασιν, ὥστε ἡ κίνησις τοῦ ἤθελε τόσον βραδυνθῆ ἐκτὸς τριβῆς, ὥστε τὰ ἀέρια τῆς πυρίτιδος, διαφεύγοντα ἐν μέρει ἐκ τῆς ὀπῆς ἢ συστελλόμενα ἐκ τῆς ἀποψυχράσεως, δὲν ἤθελον δώσει εἰς αὐτὸ εἰμὴ ἀδύνατον ταχύτητα. Μὲ ἐπιμήκεις σφαῖρας 5 μέχρι 7 διαμέτρου μῆκος ἐκ σιδήρου ἢ ἐκ μολύβδου, δὲν ἐδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ ποτὲ εἰμὴ ταχύτητος 120 τὸ πολὺ εἰς τὸ δευτερόλεπτον, μάλιστα τὸ κινητὸν ἀντερέπετο ἐξερχόμενον τῆς κάννης. Ἐννοεῖται ἐκ τούτου ὅ-

τι είναι δυνατόν να εύρωσι κλίσιν τινά τῆς ἑλικος, ἥτις νὰ ἦναι τοιαύτη, ὥστε μὲ δεδομένην γέμισιν, τὸ βλήμα νὰ μὴ δύναται νὰ ἐξέρχεται τῆς κάννης, καὶ νὰ μὴ μένη σχεδὸν ἀκίνητον, ὡς ἡ κωλάθρα τοῦ ὄπλου.

Καλοῦνται ἑλικες παραβολοειδεῖς, ἐκεῖναι τῶν ὁποίων ἡ ἀνάπτυξις εἶναι τρίγωνον μικτόγραμμον ΑΒΜΓ, τοῦ ὁποίου ἡ ὑποτείνουσα εἶναι τόξον παραβολῆς ΒΜΓ, (Σχ. 3). Καμπύλη δυναμένη νὰ θεωρηθῆ ὡς πολύγωνον μὲ ἀπείρους πλευράς, ἀπείρους μικράς, δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν τὴν παραβολοειδῆ ἑλικά, ὡς μίαν ἑλικά τῆς ὁποίας τὸ βῆμα μεταβάλλεται ἐκάστην στιγμήν, ἐκ τῆς κλίσεως τὴν ὁποίαν παρουσιάζει εἰς τὴν γέννησίν της, μέχρι τῆς τελευταίας κλίσεως τῆς παρουσιαζομένης εἰς τὴν κορυφὴν της, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐραπτομένη εἰς μίαν καμπύλην εἶναι ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἐλαχίστου στοιχείου, τὸ ὁποῖον διέρχεται εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἐπαφῆς, τὸ κινητὸν εἰς τὸ σημεῖον Μ ἔχει τὴν αὐτὴν περιστροφικὴν ταχύτητα τὴν ὁποίαν ἠθέλην ἔχει ἐὰν διέτρεχε τὴν ἑλικά τὴν σχηματισθεῖσαν ἐκ τῆς ἐραπτομένης ΜΤ εἰς τὸ σημεῖον Μ, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ κινητὸν ἐξερχόμενον τῆς κάννης, εὐρίσκεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας, ἐὰν διέτρεχε τὴν ἐκ τῆς ἐραπτομένης ΓΤ σχηματισθεῖσαν ἑλικά, δηλαδὴ ἐκ τῆς τελευταίας ἐραπτομένης εἰς τὴν παραβολοειδῆ ἑλικά.

Ἄλλ' εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς τὴν συνήθη παραβολὴν ἔχομεν ΑΤ=2 ΑΒ· λοιπὸν ἐὰν εἰς μίαν συνήθη ἑλικά ἡ σφαῖρα κάμνει ν στροφὰς ἐντὸς τῆς κάννης, αὕτη δὲν θὰ κάμει εἰμὴ τὸ ἥμισυ ἢ $\sqrt{2}$ εἰς μίαν κάνναν μὲ ῥαβδώσεις παραβολοειδεῖς.

Τὸ τειχομαχικὸν τουφέκιον, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ 1831, παρουσιάζει κάνναν τῆς ὁποίας τὸ ῥαβδωτὸν μέρος εἶναι 1, μ 19, ἔστω 1 μ, 20 ἐντὸς τῆς ὁποίας ἡ σφαῖρα κάμνει μίαν καὶ ἡμίσειαν στροφὴν περὶ τὸν ἑαυτὸν της, εἶναι φανερὸν ὅτι, ἐπειδὴ ΑΤ=2 ΑΒ, ἡ σφαῖρα θὰ ἦναι ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας, ἐὰν ἔκαμνε τρεῖς στροφὰς περὶ τὸν ἑαυτὸν της εἰς κάν-

ναν 1μ, 20 μὲ συνήθεις ῥαβδώσεις, καὶ ἐπομένως τὸ τελευταῖον βῆμα εἶναι·

$$\frac{120}{3} \mu = 0,40$$

Ὡστε ἐὰν ἡ σφαῖρα εἶχε ταχύτητα 250 μ εἰς τὸ δευτερόλεπτον, θὰ ἔκαμνε, ἐξερχομένη τῆς κάννης

$$\frac{250}{0,40} = 625 \text{ στροφὰς}$$

περὶ τὸν ἑαυτὸν της εἰς ἓν δευτερόλεπτον· εἰς τοιαύτην ὑπερμεγέθη περιστροφικὴν ταχύτητα χρεωστέεται ἡ ἀποτυχία τοῦ βήματος τοῦ ὄπλου τούτου.

Εἰς τὴν παραβολὴν τὰ τετράγωνα τῶν τεταγμένων εἶναι πρὸς ἄλληλα, ὡς αἱ ἀντιστοιχοῦσαι τετμημένα· ὅθεν ἐὰν τμήσωμεν τὴν κάνναν εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ μήκου της, ἡ ΑΒ γίνεται τέσσαρας φορὰς μικροτέρα(α), ἡ δὲ σφαῖρα δὲν κάμνει πλέον εἰμὴ 3 στροφὰς ἐντὸς κάννης ἀντιστοιχοῦσης, καὶ 3 στροφὰς (β) τῆς συνήθους ἑλικος, ἔχομεν λοιπὸν

$$\frac{3}{4} \mu = 0,60$$

$$\frac{4}{\eta} \mu = 0,80$$

διὰ βῆμα τῆς ἀντιστοιχοῦσης συνήθους ἑλικος.

Εἰς τὰ ἐκτελεσθέντα πειράματα εἰς Βενσὲν ἐπέτυχον λαμπρότατα ἀποτελέσματα μὲ ὄπλον ῥαβδωμένον μὲ τὸ βῆμα τοῦτο. Αἱ ἐκπεμφθεῖσαι σφαῖραι εἶχον 3 ὀγκὰς μῆκος, καὶ οὐ-

$$\frac{2}{2} \text{ ΑΓ} : \frac{2}{2} \text{ ΠΜ} : : \text{ΑΒ} : \text{ΠΒ}, \text{ καὶ ἐπειδὴ } \frac{\text{ΑΓ}}{\text{ΑΒ}} = 2 \text{ ΠΜ, λοιπὸν } \frac{4}{4} \text{ ΠΜ} : \text{ΠΜ} : : \text{ΑΒ} : \text{ΠΒ, ὅθεν } \text{ΠΒ} = \frac{\text{ΑΒ}}{4} \text{ (Σχ. 2.)}$$

(β) διότι τὸ 4 τοῦ 4 εἶναι 3

$$\frac{4}{4} \quad \frac{4}{2} \quad \frac{3}{8}$$

Σ. Μ. Τ.

δεμίᾳ ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ εἰς 600 μ. (1).

Αἱ παραβολοειδεῖς ραβδώσεις μὲ φαίνονται ἐπωφελεῖς διὰ τὰ πολὺ ἐπιμήκη βλήματα. Ἐννοεῖται εὐκόλως ὅτι, ἀφ' οὗ τὸ τειχομαχικὸν τουφέκιον τοῦ ὑπόδειγματος τοῦ 1831 παρουσιάζεται ἐλλειπές, ἔτι μᾶλλον ἐν ὄπλον μὲ ραβδώσεις τοιαύτας, ὥστε ἡ σφαῖρα νὰ περιστρέφεται περὶ τὸν ἐαυτὸν της τρίς πρὶν ἢ ἐξέλθῃ τῆς κάννης, ἤθελε δώσει ἀποτελέσματα πολὺ κατώτερα, ἂν καὶ μολονότι ἡ ἀρχικὴ περιστροφικὴ ταχύτης τῆς σφαίρας ἦναι ἡ αὐτὴ εἰς τὰ δύο ὄπλα.

Νομίζω ὅτι αἱ παραβολοειδεῖς ραβδώσεις δὲν ἐξετάσθησαν εἰσέτι καλῶς. Ἐκτὸς τούτου αἱ ραβδώσεις αὗται εἰσὶν ἐκτελέσεως δυσκολωτάτης· ἔτι δὲ παρουσιάζουσι τὸ ἐλάττωμα νὰ μεταβάλλωσι τὴν κλίσιν, τὸ ὁποῖον ἄλλοιοῖ τὸ σχῆμα τῶν ἐκ μολύβδου ἐξοχῶν, αἵτινες διέρχονται διὰ τῶν ραβδώσεων τούτων· μὲ φαίνεται λοιπὸν ἐπ' ἀνάγκης νὰ μεταβληθῇ τὸ βάθος τῶν ραβδώσεων οὕτως, ὥστε νὰ προχωρῇ ἐλαττούμενον ἀπὸ τοῦ πυθμένου μέχρι τοῦ στομίου καὶ ν' ἀποπερατοῦνται αὗται μὲ ἐν μέρος τῶν συνήθων ραβδώσεων, εἰς μῆκος ἴσον μὲ τὸ μῆκος τῆς σφαίρας, τέλος νὰ προσδιορισθῇ καλῶς ἡ ἀρχικὴ περιστροφικὴ ταχύτης.

Θεωροῦντες τὴν συνήθη ἔλικα ὡς κεκλιμένον ἐπίπεδον, ὠδηγήθησαν, ὅπως θέσωσι τὸ βλήμα εἰς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις, εἰς ἕκαστον ὄπλον, ἵνα θέσωσιν ὡς ἀρχὴν, ὅτι τὸ βλήμα τῆς ἔλικος πρέπει νὰ ἦναι ἀνάλογον μὲ τὴν ὀλικὴν διὰ τὰ παρό-

(1) Βραχύνωμεν τὴν κάνναν, καὶ ἐὰν στιλβώσωμεν αὐτὴν ἐκ νέου διὰ νὰ δώσωμεν ὀλιγότερον βάθος εἰς τὰς ραβδώσεις, τὸ τειχομαχικὸν τουφέκιον, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ 1831, ἔδύνατο νὰ ρίψῃ μετὰ πολλῆς ἀγριθείας μολυβδίνους ἢ σιδηρᾶς σφαίρας 3 ἕως 4 ὀλικὰς μῆκος. Αἱ σιδηραὶ σφαῖραι θέλουσι φέρει εἰς τὴν βᾶσιν των δίσκον ἀπὸ κόλλησιν μολύβδου καὶ κασιτέρου, ὅ,τι εἰσαρχόμενος ἐντὸς τῶν ραβδώσεων τῆς κάννης θέλει μεταδώσει εἰς αὐτὰς τὴν περιστροφικὴν ταχύτητα.

μοια βλήματα, ἀναλογία τὴν ὁποίαν δὲν ἤθελον παραδεχθῆ σήμερον.

Ἐπειδὴ ἡ δύναμις τῆς ἀνατροπῆς τοῦ κινητοῦ αὐξάνει μὲ τὴν μεταξὺ ἀπόστασιν τῆς κορυφῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ κέντρου τῆς βαρύτητός του, τὸ κινητὸν χρεωστῆται νὰ γρέψῃ τόσον μᾶλλον ταχύτερον ὅσον ἡ ἀπόστασις αὕτη εἶναι μεγαλητέρα, ὥστε νὰ καταργήσῃ τὴν δύναμιν τῆς ἀνατροπῆς, διὰ τῆς ὀλίγης διαρκείας τῆς ἐνεργείας της (1).

Τούναντίον, ἂν τὸ κινητὸν ἔχῃ στερεότητα τινὰ καὶ τεῖνῃ νὰ κινηθῇ χωρὶς ν' ἀνατραπῇ, ὡς τὸ σφαιρικὸν βλήμα καὶ τὸ ἐπίμηκες βλήμα, τοῦ ὁποῖου τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος εἶναι πολὺ πλησίον τῆς κορυφῆς, δὲν ἔχει ἀνάγκην ἢ περιστροφικὴν κινήσιν νὰ ἦνε τόσον ταχεῖα.

Εἰς τὸ ρίμμα ἡ ἔντασις τῆς ἐκκλινοῦσης δυνάμεως αὐξάνει εἰς ἀναλογίαν πολὺ μεγαλητέραν ἢ ἡ ὀλική. Οὕτω Π. Χ, τὰ διατρεχθέντα τόξα μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα ἀπὸ μίαν σφαῖραν τῶν 24, κτλ. καὶ ἀπὸ σφαῖραν τῶν 16 ὑπὸ 7, ἐνισχυμένοι μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα, εἶνε μεταξὺ των : 66.75: 11.75, καταφαίνεται ὅτι ἡ ἀπόστασις τῶν 100 μ. εἰς τὸ τουφέκιον ἀνταποκρίνεται εἰς ἐκείνην τῶν 566 μ. διὰ τὸ κανόνιον. Ὅθεν, εἰς 200 μ. εἰς ἐπιτήδειος σκοπευτῆς βάλλει 15 ἕως 20 0|0 ἐπὶ τοῦ σκοποῦ, ἐν ᾧ ὁ ἐπιτηδειότερος πυροβολιστῆς δὲν θέλει ἐπιτύχει τὸν ἴδιον σκοπὸν, παρὰ μίαν εἰς τὰς χιλιάς εἰς τὴν ἀπόστασιν τῶν 1132 μ., ἡ ὁποία ἀπόστασις διὰ τὸ κανόνιον τῶν 24 ἀνταποκρίνεται εἰς ἐκείνην τῶν 200 μ. διὰ τὸ τουφέκιον τοῦ πεζικοῦ ρίπτου βλήμα σφαιρικόν.

(Ἀκολουθεῖ.)

(α) Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς ὁ στρόβηλος πρέπει νὰ στρέφῃ τόσον περισσότερον ταχέως, διὰ νὰ διατηρῆται ὀρθῶς ἐπὶ τῆς κορυφῆς του, ὅσον αὕτη εἶναι πλέον ἀνοψωμένη. Εὐρίσκειται διὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ ὅτι τὸ κινητὸν εἶναι τόσον ὀλιγότερον στερεὸν ὅσον ἡ κορυφὴ του εἶναι ἐπιμηκεστέρα, καὶ ὅσον τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος εἶναι πλέον ἀπομεμακρυσμένον αὐτῆς, καὶ ὅτι διὰ τοιαύτας κορυφᾶς ἢ στερεότης ἐλαττοῦνται καθ' ὅσον τὸ μῆκος τοῦ κυλινδρικοῦ σώματος αὐξάνει, καὶ ἀντιστρόφως.

Περὶ ἐξασκήσεως τοῦ ἵππικοῦ.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ).

Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας τοῦ ἵππικοῦ, προὐκάλεσε προσωρινὸν διάταγμα. Ὅλα τὰ ἔφιππα στρατεύματα διετάχθησαν νὰ ἐφαρμόσωσι τὰ μέσα, ἅτινα ἐφάνησαν πρόσφορα πρὸς αὐξήσιν τῆς ἀτομικῆς ἀξίας τοῦ τε ἵπέως καὶ τοῦ ἵππου. Αἱ θεμελιώδεις ἀρχαὶ τῆς ἵππευτικῆς διδασκαλίας δὲν μετεβλήθησαν· μένουσιν ὡς ἐκνονίσθησαν ὑπὸ τῶν κανονισμῶν καὶ ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἐπαρκεῖς ὑφ' ὄλων τῶν διδασκάλων, τῶν διδασκόντων ἔντε τοῖς σχολείοις καὶ τοῖς ἵπποδρομίοις.

Ἡ πρόσκαιρος διδασκαλία (οὕτως ἐπιγράφεται τὸ φυλλάδιον) θέλει βελτιωθῆ ὑπὸ τῶν σωμάτων. Ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς ἐπὶ διαφόρου φύσεως ἐδαφῶν, μεθ' ἵππέων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον νοημύων καὶ ἐπιδεξίων, θέλει ἐπιφέρει ἀναμφιβόλως μεταβολὰς τινὰς εἰς τὸ ὑπουργικὸν σχέδιον· ἴσως θὰ ἀναγνωρίσωσιν ὅτι ὁ μέγας ἵππος τοῦ ἵππικοῦ τῆς ἐφεδρείας, διὰ νὰ φθάσῃ τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἀπαιτεῖ ἄλλα μέσα ἢ ὅσα ἀπαιτεῖ ὁ εὐκίνητος ἵππος τοῦ ἐλαφροῦ ἵππικοῦ· ἴσως δὲ γίνωσι καὶ τινες παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὴν ἵπποσκευὴν. Ἄλλ' ὅλα ταῦτα εἰσὶ δευτερεύοντα ὡς πρὸς τὸ μέγα πρόβλημα τὸ τεθὲν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ ἵππικὸν αἰ πρόοδοι τοῦ πεζικοῦ.

Κοστίζει εἰς ἀξιωματικὸν τοῦ ἵππικοῦ νὰ προσφέρῃ τὴν τελευταίαν ταύτην φράσιν, διότι φαίνεται ὅτι περὶ δέχεται ὅτι τὸ ἵππικὸν μειονεκτεῖ τοῦ πεζικοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐξοχα πνεύματα, σοβαροὶ τακτικοί, ἄνδρες λαβόντες μέρος εἰς τοὺς ἐσχάτους πολέμους ἰσχυρίζονται ἀρνούμενοι. Ἀμφιβάλλουσι περὶ τῆς ὑπεροχῆς ταύτης τοῦ πεζικοῦ πρὸς τὸ ἵππικὸν, μέχρις ὅτου ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης ἢ πείρα ἀποδείξῃ ὅτι εἰς τὸ ἵππικὸν ἢ ἐκτέλεσις δὲν ἀνταπεκρίθη πρὸς τὸ παράγγελμα.

Ὅπως δὴποτε ὁ στοχασμὸς τοῦ Ὑπουργοῦ συμφωνεῖ μετ' τὸν στοχασμὸν παντὸς καλοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ ἵππικοῦ. Ὁ στοχασμὸς οὗτος ἐμφυτεύει πρὸ πολλοῦ εἰς τὰς τάξεις μας, καὶ μετ' εὐχαριστήσεως ἕκαστος θὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὴν ἀτομικὴν ἐνεργείαν.

Ἐχρηιάσθησαν αἱ ἐν Ἀφρικῇ ἐκστρατεῖαι μεθ' ὄλων τῶν περιπετειῶν καὶ τῶν ἐμπνεύσεων αὐτῶν· ἐχρηιάσθησαν ἀρχηγοὶ τολμηροὶ καὶ ἰσχυροὶ διὰ τὸ πεζικὸν ὅπως εἰσαγάγωσιν αὐτὸ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου, καὶ νὰ καταστήσωσι τὸν πεζικόν, οὐχὶ πλέον τυφλὸν τροχὸν εὐρείας καὶ πολυπλόκου μηχανῆς, ἀλλὰ πρωτεύοντα πολεμιστὴν. Ὁ πεζικὸς εἶναι νοήμων, ἐπιδέξιος, εὐκίνητος, ἀτρόμητος· μεταχειρίζεται ἀλληλοδιαδόχως ὅτε μὲν τοὺς πόδας του, ὅτε δὲ τὴν λόγχην καὶ ὅτε τὴν βολὴν του. Πρὸς τὴν ἀγχινοίαν, τὴν αὐταρκειαν καὶ τὴν πανουργίαν τοῦ Ἄραβος ἔχει καὶ γενναϊότητα ἵππότου, καὶ, ἂν ἡ χρεῖα τὸ καλέσῃ, καὶ αὐταπάρνησιν μάρτυρος.

Ἡ ἀτομικὴ ἀνδρεία τοῦ Γάλλου πεζοῦ διήγειρε τὸν θαυμασμὸν ὄλου τοῦ κόσμου. Ἡ ἐκπλησις ἦτο τοσαύτη εἰς τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ στρατόπεδα, ὥστε ἀνεζήτησαν τὰ αἷτια οὐχὶ εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκπαιδεύσεως ἢ εἰς τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ὀπλισμοῦ, ἀλλ' εἰς τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα.

Ἐν τούτοις, ὅσῃ καὶ ἂν ἀποδώσωμεν σημασίαν εἰς τὸν ὠραῖον πολεμικὸν χαρακτῆρα τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους, δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίσωμεν ὅτι ἡ πραγματικὴ ὑπεροχὴ τοῦ πεζικοῦ ὀφείλεται εἰς τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν ἀτομικὴν ἐκπαίδευσιν. Ἐκαστον στοιχεῖον ἔχει τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ ἀξίαν ἐν ταῖς τάξεσιν. Ἐκεῖ πολλαπλησιάζεται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνδρῶν. Ἐκτὸς δὲ τῶν τάξεων, ἕκαστος ἀνὴρ συνεισφέρει τὸ καλὸν ἐκυπὸν μεγάλους εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ κοινοῦ ἔργου. Ὁ ἀρχηγὸς αὐτὸς ἐκπλήσσεται ἐκ τῆς ἀοράτου ἀρμονίας, ἣτις προεδρεύει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν στοχασμοῦ τινὸς, μόλις προφερομένου ἐν τῷ θυρόβῳ τῆς μάχης.

Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ πάλιν ὅτι τὸ πεζικὸν ὀφείλει τὰς προόδους του εἰς τὴν ἀτομικὴν ἐργασίαν. Τὸ ῥίμμα ἐβελτιώθη εἰς βλομὸν τοιοῦτον, ὥστε νὰ καθιστᾷ προβληματικὰς τὰς ἀρχὰς τῶν τακτικῶν· ἡ εὐκίνησις κατέστη τοιαύτη ὥστε οὐδεμία θέσις ἀνθίσταται κατὰ τῆς ὁρμῆς· ἡ λόγχη ἀνατρέπει τοὺς πυροβολιστὰς ἐπ' αὐτῶν τῶν τηλεβόλων των· αἱ διώρυγες, οἱ ποταμοὶ, τὰ ὄχυράματα δὲν εἶναι τοῦ λοιποῦ ἐμπόδια.

Δὲν διαστᾶζομεν νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἂν ἡ ἀτομικὴ ἐργασία ἐπὶνεγκε τοιαῦτα ἀγαθοεργήματα εἰς τὸ πεζικόν, δύναται νὰ ἐπενέγκῃ τεράστια εἰς τὸ ἵππικόν.

Τὸ ἵππικὸν ἡμῶν εἶναι καλῶς ἐξησκημένον· πτύσσει καὶ ἀναπτύσσει τὰς φάλαγγας του ταχέως καὶ ἐν τάξει. Ἐκτελεῖ καλῶς τὰς ἀλλαγὰς μετώπου· προσβάλλει χωρὶς ν' ἀραιούται ἢ νὰ ἐγκαταλιμπάνῃ τοὺς ἵππους. Ὅλοι αἱ τακτικαὶ κινήσεις εἰσὶ συνήθεις εἰς αὐτὸ, καὶ ὡς πρὸς τὴν τάξιν, κατὰ τοὺς ἐλιγμούς τὸ γαλλικὸν ἵππικὸν ὑπερέχει· εἶναι πάντοτε ὑποχείριον εἰς τὸν ἀρχηγόν, τοῦ ὁποίου αἱ διαταγαὶ ἐκτελοῦνται μετὰ σπανίας ἐνόητος.

Ὡς πρὸς τὸ ἥθικόν, τὸ ἵππικόν μας δὲν παραχωρεῖ τὰ πρωτεῖα εἰς ἄλλο ὄπλον.

Τί λοιπὸν λείπει; Δύο πράγματα· ἡ πράξις τοῦ πολέμου καὶ ἡ ἀτομικὴ ἐργασία.

Ἀπὸ τοῦ 1815 οἱ ἵππεῖς τῆς Εὐρώπης δὲν ἔλαβον τὸ προσηκόν αὐτοῖς μέρος εἰς τὰς μάχας. Ἐπολέμησαν μὲν, ἀλλὰ δὲν παρέστησαν τὸ στρατηγικὸν καὶ τακτικὸν μέρος, ὅπερ ἡ τέχνη, ἡ ἐπιστήμη καὶ αἱ νέαι γνώσεις διαγράφουσι διὰ τὸ ἵππικόν.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 15 Ἀπριλίου 1860.

Ἄριθ. 2412. Ἐγκύκλι.

Περὶ συντάξεως τῶν ἀναφορῶν ἀδειῶν εἰς ἀπλοῦν χάρτην

Ἐπειδὴ αἱ αἰτήσεις ἀδειῶν ἐκ μέρους τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν γίνονται κατὰ τοὺς περὶ ἱεραρχίας κανόνας ἐν κειρῷ τῆς ἀναφορᾶς προφορικῶς, αἱ δὲ προϊστάμενοι αὐτῶν ἀναφέρουσι περὶ τοῦτου ἐγγράφως, διατάττομεν ὅπως αἱ τοιαῦται τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν ἀναφοραὶ νὰ γίνονται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἀθήναις, τῆ 20 Φεβρουαρίου 1860

Ὁ ἠπουργὸς
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ἄριθ. 2550. Ἐγκύκλι.

Περὶ τῶν ἐπισκοπτομένων τὰ Μοναστήρια δημ. ὑπαλλήλων.

Ἐπ' ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς συνόδου, διαβιβασθέντος ἡμῖν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, πληροφοροῦμεθα ὅτι δημόσιοι διαφόρων κλάδων ὑπάλληλοι, διερχόμενοι ἐξ ὑπηρεσίας διὰ τῶν διατηρουμένων εὐαγῶν μοναστηρίων, ἢ μεταβαλίνοντες ἐπίτηδες εἰς αὐτὰ πρὸς μόνην διασκέδασιν, ἐνόητε καὶ οἰκογενειακῶς, ἐν κειρῷ νηστείας ἀπαιτοῦσι νὰ παρατίθωνται αὐτοῖς κρέατα καὶ ἄλλα ἐδέσματα ἐν νηστησίμοις ἡμέραις ἀπηγορευμένα, προξενούντες οὕτω σκάνδαλον εἰς τοὺς Μοναχοὺς.

Διὰ τοῦτο ἀπαγορεύομεν εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς νὰ ἐπισκέπτονται τὰς Μονὰς ἐν νηστησίμοις ἡμέραις χάριν διασκέδασεως, εὐρισκόμενοι δὲ ἐξ ἀνάγκης, ἢ χάριν ὑπηρεσίας ἢ προσκυνήσεως, ἐν Μοναστηρίῳ νηστησίμον ἡμέραν, νὰ μὴ ἀπαιτῶσι μηδὲν ἕτερον εἰς βρῶσιν ἢ ὅ,τι οἱ ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες καὶ ἡ πολυχρόνιος τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν συνήθεια ἐπιτρέπει.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 25 Φεβρουαρίου 1860

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ἄριθ. 4141. Ἐγκύκλ.

Περὶ τοῦ ἱματισμοῦ τῶν ἐφιειμένων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

Διὰ τῆς παρούσης ἐπεθυμίζομεν πρὸς ἀκριβῆ συμμόρφω-
σιν τὴν ἐγκύκλιον ἡμῶν τῆς 2. Ἰουλίου 1853, ὑπ' ἀριθ.
12,981, καθ' ἣν συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανο-
νισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας πρέπει ν' ἀφαιρῆται ἐκ τοῦ
ἱματισμοῦ τοῦ ἀφιειμένου ὑπαξιωματικοῦ, μουσικοῦ ἢ στρα-
τιώτου, πᾶν τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα χαρακτηρίζον ἐπί-
βλημα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Μαρτίου 1860.

Ὁ Ὑπουργός
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ἄριθ. 4072. Ἐγκύκλ.

Περὶ κεφαλαίων πρὸς μίσθωσιν ἀντικαταστατῶν.

Ἐπεθυμίζομεν ὑμῖν τὰς ἀπὸ 29. Ἰουλίου καὶ 15 Ὀβρίου
π. ε. ὑπ' ἀριθ. 14,481 καὶ 15,225. Ἐγκυκλίους Διαταγὰς
μας, ἀφορώσας τὰ ἐν τοῖς Ταμείοις τῶν Σωματίων παρακα-
τατεθειμένα κεφάλαια πρὸς ἐκμίσθωσιν ἀντικαταστατῶν, καὶ ἀ-
παιτοῦμεν τὴν κατὰ γράμμα ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

Ἀθῆναι, τῆ 21 Μαρτίου 1860.

Ὁ Ὑπουργός
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ἄριθ. 4437. Ἐγκύκλ.

Περὶ συντάξεως φύλλων ἀσθενείας.

Παρατηρήσαντες ὅτι εἰς τὰ φύλλα ἀσθενείας οἱ ἱατροὶ τῶν
νοσοκομείων καὶ θεραπευτηρίων συμμοῦσι τυπικῶς κατὰ τὴν
ἐξοδὸν τοῦ ἀσθενοῦς «ἐξέρχεται ὑγιής» καὶ δι' ἀσθενεῖς ἀ-
κόμη, οἵτινες ἀδύνατον νὰ ἐξῆλθον ὑγιεῖς, ἀλλ' ἢ ἀπῆλθον ἐπ'
ἀδείᾳ ἢ ἀπελύθησαν τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, διατάσσομεν ὅ-
πως τοῦ λοιποῦ καταβάλληται μείζων προσοχὴ εἰς τὸ ἀντι-
κεῖμενον τοῦτο, καὶ σημειῖται ἀκριβῶς εἰς ἐπὶ τοῦ φύλλου ἀ-

σθενείας ἀν' ὃ ἀρῶστος ἐξῆλθεν ὑγιής ἢ παρεπέμφθη εἰς τινὰ
ὕγειονομικὴν ἐπιτροπὴν, ἵνα ἀπέλθῃ ἐπ' ἀδείᾳ ἢ ἀπολυθῇ, κτλ.

Ἀθῆναι, τὴν 28 Μαρτίου 1860.

Ὁ Ὑπουργός
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ἄριθ. 4438. Ἐγκύκλ.

Περὶ βιβλίου νεκροτομῶν.

Ἐκ τῆς ἐσχάτως γενομένης ἐπιθεωρίσεως ὑπὸ τοῦ ἀρχια-
τροῦ τοῦ στρατοῦ πληροφορούμενοι ὅτι βιβλίον νεκροψιῶν δὲν
ὑπάρχει εἰς τινὰ νοσοκομεῖα καὶ θεραπευτήρια, διατάσσομεν
ὅπως ἀμέσως διορθωθῇ ἢ ἔλλειψις αὕτη. Ἄπαντα τὰ νοσοκο-
μεῖα καὶ θεραπευτήρια ὀφείλουν τὰ ἔχουσι βιβλία νεκροψιῶν,
εἰς ὃ, ἀφοῦ ἀντιγραφῆ τὸ φύλλον ἀσθενείας τοῦ ἀποβιώσαντος,
νὰ προστίθεται λεπτομερῶς τὸ ἐκρηγνυόμενον τῆς νεκροτομῆς
αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου 1860

Ὁ Ὑπουργός
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ἄριθ. 4442. Ἐγκύκλ.

Περὶ κανονισμοῦ στρατοπέδου ἀσκήσεως.

Διὰ τῆς παρούσης πέμπομεν ὑμῖν ἐπιτομὴν τοῦ κανο-
νισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐν ἐκστρατεία στρατοῦ, πρὸς χρῆ-
σιν τοῦ συγκαλεσθέντος στρατοπέδου ἀσκήσεως, ἵνα λάβητε
γνώσιν καὶ συμμορφωθῆτε μετὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 29 Μαρτίου 1860.

Ὁ Ὑπουργός
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ἄριθ. 4553. Ἐγκύκλ.

Περὶ διαγωγῆς τῆς ἐν διαθεσιμότητι καὶ ἀργίᾳ ἀξιωματικῶν
Διὰ τῆς παρούσης ἐπεθυμίζομεν τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τοῦ
ἄρθρου 37 τοῦ Βασιλ. Διατάγματος τῆς 26 Ἰουλίου 1852 τοῦ

εκτελεστικοῦ τοῦ περὶ καταστάσεως Νόμου, κατὰ τὸ ὅποιον ἡ προϊσταμένη στρατιωτικὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου, ἐνθα ἐδρεύωσιν οἱ ἀξιωματικοὶ ἐν ἀργίᾳ ἢ διαθεσιμότητι, χρεωστεῖ ν' ἀναφέρῃ πρὸς ἡμᾶς περὶ τῆς διαγωγῆς αὐτῶν ἐμπεριστατωμένως καθ' ἑκάστην πρώτην τοῦ μηνός, ἰδίως ἀπαιτεῖται τοιαύτη λεπτομερὴς ἐκθεσις περὶ τῶν ἐν ἀργίᾳ δι' ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως εὐρισκομένων ἀξιωματικῶν, καθ' ὅσον ἐπ' αὐτῆς βασιζόμενον τὸ Ὑπουργεῖον ἢ τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον, θέλει καταρτίσει ἰδέαν περὶ τοῦ ἀν' ἐπανορθώθησαν ἢ οὐ.

Ἡ ἐν λόγῳ ἀρχὴ εἶνε τὸ Φρουραρχεῖον ἢ ὁ ἐκτελῶν χρέη φρουράρχου ἀποσπασματάρχης, καὶ, ἐν ἐλλείψει τούτων, ἡ χωροφυλακὴ.

Ἐκαστὴ ἀρχὴ θέλει ὑποβάλλει κατὰ μῆνα μίαν μόνην ἀναφορὰν δι' ἅπαντας τοὺς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς διαμένοντας ἐν ἀργίᾳ καὶ διαθεσιμότητι ἀξιωματικούς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 30 Μαρτίου 1860.

Ὁ ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Τὸ Ἀσπ. Διαρκὲς Στρατοδικεῖον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10. ἀποφάσεώς του τῆς 26 Μαρτίου κατεδίκασε τὸν δεκανέα τοῦ 1ου Τάγματος τοῦ 1ου Συντάγματος τοῦ Πεζικοῦ Ἰωάννην Γεωργόπουλον ἕνεκεν ψευδορκίας εἰς ἐνὸς μηνὸς φυλάκισιν.

Ἀθήνησι, τῆ 1 Ἀπριλίου 1860.

Ἀριθ. 4970. Ἐγύκλ.

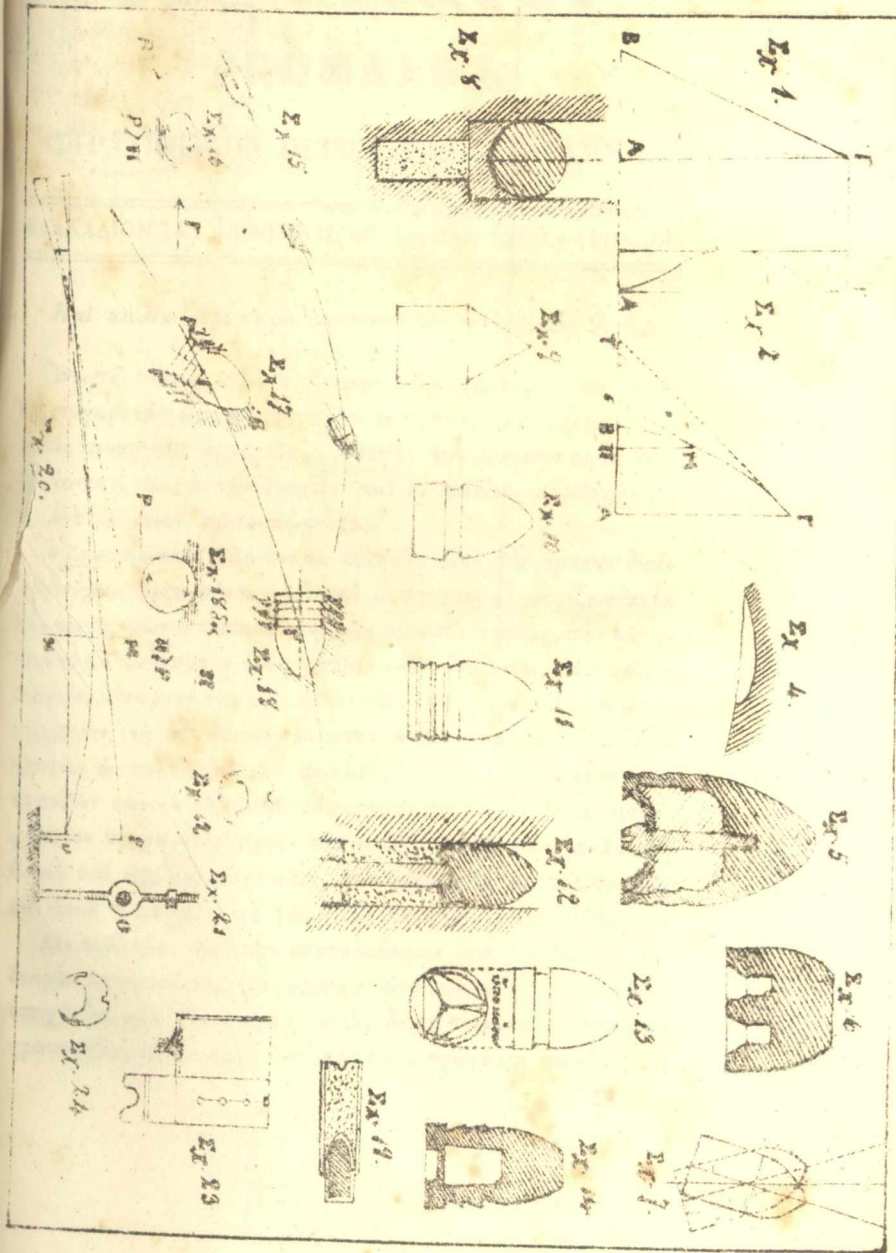
Β'. Διάταγμα.

Περὶ ἀνακλήσεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀνακαλοῦμεν εἰς ἐνέργειαν, τὸν μέχρι τοῦδε ἐν ἀργίᾳ καταλυματιᾷν τάγματος 2 κλάσεως Χρῆστον Παππάζογλου, διορίζοντες αὐτὸν εἰς τὸ 2 τάγμα τῶν Ἀκροβολιστῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 7 Ἀπριλίου 1860.

Ὁ Ὑπουργὸς
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Περὶ ραβδωτῶν ὄρκων